

NORGES HØYESTERETT

Den 6. september 2018 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Matningsdal, Webster og Arntzen i

HR-2018-1690-U, (sak nr. 18-109556STR-HRET), straffesak, anke over beslutning:

A

mot

Påtalemyndigheten

(statsadvokat Asbjørn Eritsland)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens beslutning om ikke å samtykke til at en anke fremmes etter straffeprosessloven § 321 første ledd.
- (2) Stavanger tingrett avsa 3. mai 2018 dom med slik domsslutning:
 - "1. A, født 00.00.1994, dømmes for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 5, jf. skiltforskriften § 6 skiltnummer 202 til en bot på 8 200 – åttetusentohundre – kroner, subsidiært fengsel i 17 – sytten- dager.
 2. A, født 00.00.1994, dømmes til å betale sakskostnader til det offentlige med 1 000 kroner."
- (3) Tiltalte møtte ikke til tingrettens hovedforhandling. Tingretten la til grunn at stevningen var lovlig forkynt, at det ikke forelå holdepunkter for gyldig fravær og at tiltaltes tilstedeværelse ikke var nødvendig. Saken ble derfor behandlet i hans fravær i medhold av straffeprosessloven § 281 første ledd nr. 2.
- (4) A anket til Gulating lagmannsrett og påberopte seg som saksbehandlingsfeil at han ikke var informert om hovedforhandlingen.
- (5) Gulating lagmannsrett besluttet 13. juni 2018 å ikke samtykke til at anken ble fremmet, jf. straffeprosessloven § 321 første ledd. Lagmannsretten anså stevningen til hovedforhandlingen som forkynt overfor tiltaltes søster i samsvar med domstolloven § 169 om forkytning overfor voksne personer i vedkommendes "husstand".

- (6) A har anket beslutningen til Høyesterett. Han gjør i korthet gjeldende at han var ukjent med hovedforhandlingen og at han og søsteren, i motsetning til det lagmannsretten la til grunn, ikke tilhører samme "husstand", jf. domstoloven § 169.
- (7) *Påtalemyndigheten* bestrider at det foreligger saksbehandlingsfeil og påstår anken forkastet.
- (8) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at det bare kan ankes over lagmannsrettens saksbehandling, jf. straffeprosessloven § 321 sjette ledd.
- (9) Domstoloven § 169 fastsetter at dersom den som et dokument skal forkynnes for ikke treffes selv på bopel, kan forkynningen i stedet foregå for en voksen person av "samme husstand". Dersom denne fremgangsmåten benyttes, følger det av § 175 at den som har mottatt dokumentet "uten opphold" skal underrette vedkommende om forkynningen og overlate dokumentet til ham/henne.
- (10) I tillegg til at A i anken til lagmannsretten anførte at tingretten hadde lagt til grunn et uriktig bevisresultat, anførte han også at han ikke hadde blitt gjort kjent med stevningen til hovedforhandlingen. Til denne anførselen uttalte politiet i en påtegning 5. juni 2018 som statsadvokatembetet deretter oversendte lagmannsretten:
- "Innkalling til hovedforhandling ble forkynt for domfeltes søster på felles bopel, se dok 14 og han er lovlig stevnet, jf. domstoloven § 169. Dommen foreslås godtatt for domfelte A. Påstanden er at anken forkastes."**
- (11) Straffeprosessloven § 324 andre ledd fastsetter at "[h]ar en av partene i uttalelse om anken påberopt nye faktiske opplysninger som ikke åpenbart er uten betydning, skal retten gi motparten underretning om uttalelsen". Det aktuelle oversendelsesbrevet inneholder ingen opplysning om at gjenpart er sendt A. I forbindelse med anken til Høyesterett er det videre opplyst at heller ikke lagmannsretten kan se at lagmannsretten har oversendt oversendelsesbrevet før beslutningen ble truffet. Ankeutvalget legger etter dette til grunn at det ikke har skjedd.
- (12) I anken til Høyesterett uttaler A at "[d]en personen som fikk mine papirer forkynt den 15. mars 2018, har hverken før, under eller etter forkynningen sin folkeregistrerte adresse på --- 00. I tillegg til dette er det ikke en person av samme husstand (felles bopel)". Det er nærliggende at dersom oversendelsesdokumentet hadde blitt gjort kjent for A før lagmannsretten traff sin beslutning, ville han ha påberopt seg de samme forhold som nå anføres i ankeerklæringen til Høyesterett. Lagmannsretten ville da som ledd i sin vurdering av om tingrettens dom skulle oppheves, jf. straffeprosessloven § 322 første ledd nr. 1, jf. § 343 andre ledd nr. 6, både ha vurdert om det var riktig at søsteren faktisk bodde på samme adresse som A, og om de i tilfelle oppfylte de ytterligere vilkår for å tilhøre samme husstand. Tvert om viser lagmannsrettens beslutning at den uten videre har lagt til grunn at de to hadde "felles bopel".
- (13) Lagmannsrettens beslutning bygger dermed på en saksbehandlingsfeil som må medføre at beslutningen oppheves, jf. straffeprosessloven § 385 tredje ledd, jf. § 343 første ledd.
- (14) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING :

Lagmannsrettens beslutning oppheves.

Bergljot Webster
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Wenche Elizabeth Arntzen
(sign.)

Riktig utskrift: